

BÉKEHARANG

A PÖSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGÓ 40 FILLÉR. A MELLÉKLET 80 FILLÉR. AMERIKÁBAN AZ ELŐFIZETÉSI DIJ PORTÓVAL EGYÜTT 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKÁB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

„Domum.”

2114 13 14

Egy énekeskönyvben láttam azt a képet. Hosszu bottal a kezében megáll a fáradt vándor a felfelé vezető úton egy utmutató előtt. Szemét felfelé emeli s örömmel olvassa el az utmutatóra festett feliratot: *domum = hazafelé!*

Tehát jó úton halad, nemsokára hazaért Célánál lesz!

Akik megszülettünk, mindannyian vándorok vagyunk. A biblia szerint itt maradó városunk nincsen! Idegenek, jövevények vagyunk! A föld csak rövid ideig tartó, átmeneti lakhelyünk! Igazi otthonunk, maradó városunk, örök lakásunk odafenn van, Atyánkánál!

Ezt maga Jézus Krisztus garantálja. Ő mondotta: Atyámhoz megyek s ott várok rátok! Főpapi imájában oly hön kéri Atyját, oly erőteljesen mondja: Atyám, akarom, hogy ahol én vagyok, ott legyenek az anyémek is!

Ime földi rendeltetésünknek, földi vándorutunknak végcélja! Otthon lenni Megváltónknál az Atya dicsőségét, közellétét szemlélni. Otthon lenni, hol nincs már földi por és piszok, nincs már bűn! Otthon lenni önálla, ki letörli szeméinkről a könnyet, amit sirtünk édesseink elvesztése miatt, amit sirtünk hiúncink sokasága és sulya miatt!

Pál apostol, ha arra gondolt, hogy földi vándorútja, a szenvedéseken át hazafelé vezet az Urhoz, szinte örömpesve kiáltja bele a zsidó és pogány környezetbe: Kivánczozom kiköltözködni ebből a földi porsátorból; nagy kedvem van meghalni, a rothadó testet átadni az anyaföldnek, a rothadósnak, hogy lelkem ott lehessen az Ur keze által alkotott, mennyei hazában! Nem bánom, ha egyik városból a másikba kergetnek, nem bánom, ha testemet bilincsbe verik, nem bánom, ha véresre korbácsolnak, nem bánom, ha nyilvánosan megszégyenítenek, ha bolondnak, eszelősnek, ostobának mondanak, én tudom, hogy életutam *hazafelé vezet!*

Azok, akik az elmúlt világégésben fogságba estek, nagyon jól értik az apostolt. Ők is távol kedveseiktől; idegen nép között mint idegenek, mint jövevények tartózkodtak! Mint olyanok, akik nem mindig itt laknak, csak egy bizonyos ideig! Akinek rossz dolga volt, akit bántottak, üldöztek, megvertek, azzal vigasztalódott: ez is elmulik egyszer s akkor hazakerülök! Otthon szeretettel várnak az anyémek! A viszontlátás minden elszenvedett keserőségért kárpótol! Viszont akinek jól dolga volt, az sem tudott teljesen boldog lenni. Vágyódott haza az övéi közé. A honvágy emlékeztette őket arra, hogy ők a fogságban idegenek, hogy igazi hazájuk másutt van!

A te igazi hazád másutt van! Nem ide lenni a földön! Áldjon, vagy verjen sors keze; rövid ideig tart, úgy a jólét, mint a nélkülözés vagy szenvedés! A jó, ami osztályrészült jutott, semmi ahhoz a jóhoz képest, ami majd örök hazádban vár rád! Az eltűrt igazságtalanságért, az elszenvedett bánatért, az elszenvedett veszteségért pedig gazdagon kárpótol Mestered. Ő lesz igaz birád, ki jutalmaz!

Tudod-e te is kedves lélek, hogy életutad hazafelé vezet? Oda vezet mennyei Atyád hajlékába? Ha neked is az a vezető, aki Pálnak volt a vezetője, Jézus Krisztus, akkor te is biztos vagy afelől, hogy hazakerülsz Atyádhoz!

De ha nem Jézus vezetett? Ha muló világi javak, örömök, élvezetek által engedted magad vezetni? Akkor utad a széles út volt, melyről Jézus azt mondja: a kárházatban végződik!

Menybemenetel napján, állj meg földi vándor s gondold meg jól, ki volt eddig vezetőd? Milyen úton jártál? Ha nem Jézus volt vezetőd, hagyd el eddigi utirányodat, csatlakozz Jézushoz, ő haza vezet! Ha pedig boldog örömmel tudod megállapítani, hogy eddig is Jézus volt Vezéred, Tanítód, Megváltód, akkor haladj bizó hittel a Mester nyomdokain! Ő hazavezet az Atyához, ahol néked is, nekem is van lakhelyem!

W. J.

HIREK.

Kerületi Prédikátorkonferencia Borjádön.

1928. május 15, 16. és 17-én.

Téma: **Jézus halála, feltámadása és menybemenetele**
Kedd este 8 órakor: **Mogyitó est.**

Hecker A. üdvözlése után a prédikátorok átadják gyülekezeteik üdvözlését. 1. Schmidt, 2. Vida, 3. Dékány, 4. Dr. Mayer, 5. Hecker H., 6. Dr. Szalós, 7. Löbel, 8. Haszics, 9. Wallrabenstein.

Szerda reggel 9 óra: **Imaóra.**

Tárgy: „Jézus halála”. Bevezeti: Schmidt J. Hozzászólás. Utána imaközösség.

D. u. 2 óra: **Biblióra.**

Tárgy: „Jézus feltámadása”. Bevezeti: Dr. Meyer. Hozzászólás.

Este 8 óra: **Evangélizáció.** Tartja: Löbel J., Schmidt J. Csüt. d. e. 9 óra: **Istentisztelet és Urvaesora.**

Tárgy: „Jézus menybemenetele”. Wallrabenstein J. Urvaesorai beszédet mond: Hecker H.

D. u. 3 óra: **Bizonyítgatás:** Haszics J., Vida S. Dékány E., dr. Meyer.

Este 8 óra: **Evangélizáció.** Tartja: Hecker H., Wallrabenstein J.

Záró: Hecker A.

A vizsgáteleket a jelöltek kedd d. e. tartoznak kidolgozni az 1927. évi jegyzőkönyvben foglalt tanterv szerint.

Konferenciánk iránt érdeklődők Hecker A. borjádi prédikátornál kaphatnak felvilágosítást. A Borjádúra utazóknak a Villányi állomáson kell kiszállni.

Amerikai uti emlékeimből.

Közli: *Funk M.*

Kötelességem Amerikába szólított, ahova ma ezren, meg ezren vágyódnak. Püspök urunk úgy kívánta, ahogy az Amerikában tartandó egyetemes gyűlésen én is részt vegyek a magyar munka s a déleuropai munka képviselője érdekében. Rajta leszek, hogy szeretett hazánkat megismertessem Amerikában. Szóval is, de képekkel is fogom ismertetni. Meghívást nyertem, hogy a Kossuth zárandokcsapattal menjek, aminek szívből örültem. Először is sokkal olcsóbban lehetett utazni, aztán sok ismerőssel lehetett együtt lenni, ami bő alkalmat nyújtott arra, hogy egyháznunkat is megismertessem. Március 5-én indult Budapestről különvonatunk a keleti pályaudvarról 500 zárandokkal. Sok ezernyi tömeg kívánt az utra jó szerencsét s boldog viszontlátást.

Elutazásom előtt, reggel 6 órakor budapesti gyülekezetünk néhány tagja megjelent előszobámban s elénekelték azt a gyönyörű éneket: «Csak Jézussal akarom életemet folytatni!» Ennek az éneknek s kedves figyelemnek nagyon megörültem. — Azt

— *Missziói tevékenység a borjádi kerületben.* A dunántúli dombok közt fekvő magyar, német és horvát falucskák népe is szomjuhozza az Élet vizét. Április 18—23-ig terjedő időben Hecker A. borjádi és Wallrabenstein J. nyiregyházi prédikátor igyekeztek azon lelkeknek, akik meghívtak minket, az Élet vizéből bőven adni. Meglátogatták a következő falvakat, ahol mindenütt van egy-egy kisebb vagy nagyobb hívő csoportunk: Borjad, Afa, Szökéd, Pogány. Különös nagy érdeklődés volt észlelhető Szökéden, ahol az Isten legszebb templomában, a szabad ég alatt, gyönyörű napsugaras időben, vasárnap délután 148 nőnek és 78 férfinak szolgálhattak az Igével magyar nyelven. Ritkán tapasztaltunk olyan érdeklődést az Ige iránt, mint e helyen. Hisszük, hogy az elvetett mag kikél s gyümölcsét majdan láthatjuk, nemcsak itt e földön, hanem az örökéletben is!

— *Alkoholelles munka Dombóvárott.* E helyen igen élénk gyülekezeti élet van. — Schmidt testvér teljes odaadással igyekszik az alkohol megcsalt áldozatait a szabadító Krisztushoz vezetni. Fáradozását siker koronázta. Már több oly tagja van gyülekezetének, aki megtérése előtt szenvedélyes iszákos volt. A felvilágosító és mentő munka támogatása végett lapunk szerkesztője április 23-án alkoholelles vetített képes előadást

mondtam magamban, bizony csak Jézussal akarom utamat folytatni. Eddig is azt tettem s úgy tapasztaltam, Jézus igen jó s hű kísérő. Ha az ő kezében tudjuk magunkat, akkor nyugodtak lehetünk. Különösen akkor jó magunkat az Ő kezében tudnunk, ha több hónapig tartó utra megy az ember tengerentútra s egy nagytagu családot hagy odahaza. Egy methodista prédikátor feleségének bizony nagy áldozatot kell hoznia, ha férje igazi utazópredikátor; ha hónapokon át magára marad sok gyermekével. Ha elutazom hazulról, mielőtt közösen térdet hajtánánk, rendszeren a 121-ik zsoltárt szoktam felolvasni. Most is így tettem s közös imában kértünk az Úrtól oltalmat, segítséget, áldást!

Vonatunkban kényelmesen utazhattunk. Mivel különvonat volt, sehol sem állt sokáig. A vámon is könnyen tuestünk. Első és második osztály volt csak, de harmadik osztályt fizettünk. Az ellátást két étkező kocsi bonyolították le. Kitűnő ellátás volt. Az uton nagyon fontos a jó társaság. A mi kupénkban pedig igen jó társaság gyülekezett össze. Egy főjegyző, egy főmérnök, egy gyáros, egy kereskedő s a kiskőrösi baptista gyülekezet prédikátora Baranyai tv., ami mindkettőnk számára nagy örömet jelentett.

tartott a kápolnát zsufolásig megtöltő közönségnek. A methodista egyház feltett szándéka: Isten Igéjével a szerencsétlen iszákosokat megtérés útján boldog emberekké tenni. Mi bízunk, ohgy ez a munkánk nem lesz hiábavaló!

— *South-Bend*, északamerikai város. — Ott munkálkodik Viktor Robert testvérünk és neje, Funk superintendens, ki a magyar zarándokcsapattal Amerikába ment, két hetet töltött Viktor testvérünknel s az ottani magyar gyülekezetben esténként evangelizált. Hallgatóinak száma 200-ra is rugott. Viktor testvérünkre s kedves nejére az Ur áldását kívánjuk.

— *Jahnke Károly*, egy németországi predikátor testvérünk fia a heidelbergi egyetemen doktorált. Doktori értekezésének ez volt a címe: «Kísérlet a methodismus szociologiai magyarázatára.» Tudtunkkal ez volt az első ilyen című dolgozat, mely a methodismust ilyen megvilágításban tárgyalta.

— *Ifjusági egyletek konferenciája Győr-könyben május 27-én és 28-án.* — Hazai methodista ifjusági egyleteink az idén Győr-könyben tartanak konferenciát, hol az Igében elmélyedni akarnak, azonkívül pedig játékban s kedélyes együttélésben egymást buzdítani az Ur iránti hűségben. Jelentkezni lehet Dekány Elemér predikátornál, Győr-köny, (Tolna m.)

Minden jól ment. Csak egy izben 18 pengőt kellett fizetnem friss levegőért, még pedig Salzburg közelében, ahol elegendő a friss levegő. A dohányzók ugyanis telefüstölték a kupét. Az ablakot kinyitottam, hogy friss levegőt kapjak, mikor is összetört az üveg, mert mint később kitudt, szerkezete nem volt rendben. Pénzemet reklamáltam s azt hiszen visszakapom. A velem utazó dohányzóknak azonban a dohányzás többbe került, mint 18 pengőbe. Kiszámítottam, hogy Budapesttől Newyorkig és vissza a zarándokcsapat legalább 16.000 pengőt füstöl el. Örömmel állapítottam meg azt a tényt, hogy kevés alkohol fogyott.

Április 6-án délelőtt Zürichbe érkeztünk, ahol 2 óráig álltunk. Megtekintettük a várost. Azok, akik még nem voltak Svájcban, csodáltak a zürichi tó s a távolban égbenyuló hófőhöz hegycsúcsokat. Engem Giebner predikátor várt az állomáson. Ő a zürichi első methodista gyülekezet predikátora. Bécsből helyezettett át. Évekkel ezelőtt Sándor miniszternél nevelő volt Budapesten. Sokat tett pesti munkánk, különösen a férfiotthon érdekében. Most is szereti a magyarokat.

(Folyt. köv.)

— *Ifjusági konferencia Novi-Vrbason* (Ujverbász). Május 18-án. *Reggel 9 óra:* Imá-óra. Tartja Lerek István. *D. e. 10 óra,* Predikáció: «Senki se vesse meg ifjuságodat!» Tartja: Mayr F. *D. e. 12 óra:* «Az ifjusági egyletek s azoknak tagjai» Drumm A. *Este 8 óra:* Szavalatok, párbeszéd, énekek.

Krisztus ellen nem emeltek

bizonyítványodat.

Egy predikátor egyszer csak férfi hallgatókat hívott meg templomába. Megjelent 1200 férfi, hívő és hitetlen. Nem előadás v. predikáció meghallgatás végett hivta, hanem, hogy kiki mondja el őszintén, milyenek a nézetei, hitről, bibliáról, egyházzal stb. Ily véleményeket adtak le:

«Az egyházas emberek semmivel sem jobbak a felekezetenkülieknél. Életük nem egyezik a hitvallásukkal!»

«Ugy van», — mondá a predikátor — «az egyháztagok nem élnek mindig úgy, ahogy mint igazi keresztyéneknek élniök kellene!»

«A predikátorok nem érnek semmit» — mondá egy másik.

«A biblia mesekönyv.»

«Az egyház emberei képmutatók!»

«Az egyház nem más, mint a gazdagok érdekszövetsége.»

«Az egyház az állam kitarottja.» «Az egyház butító intézet.» «A keresztyének sem hisznek már a bibliában!» Ilyen vélemények hangzóttak el. A predikátor mindezeket felírta. A végén felállt s azt mondta: «Emberek, kifogásokat, vádatokat emeltetek az egyház, a predikátorok, a biblia, a keresztyének ellen, de egyetlen egy vádat nem hallottam Mesterem, Jézus Krisztus ellen! Aki erről a Jézusról többet akar tudni, azt ezennel meghívom, hogy Jézushoz elvezessem!» A lelkes bizonyítást tett Jézus mellett — s akkor este még 49 lélek vallotta Jézust üdvözítőjének!

W. J.

Az Ur Jézus sokszor az utolsó pillanatban jó segítségünkre, midőn akárhányszor már a remény is elfogy. Minden nyomor és baj oka a bűn, azért kitaró hittel néztünk az Élet Fejedelmére, a szenvedések tengerén és a halál völgyében, mert Ő tart meg és vezet át minden akadályon a boldogság örök honába.

Ha szenvedésekbe kerülünk, Istenünknek van gondja arra, hogy szeretetben és bátorságban is legyen részünk.

Egy methodista bányász életéből.

Billy Bray egyszerű bányászember volt, ki a múlt században élt Angliában. Ifjúkorában kicsapongó, iszákos ember lévén, valósággal réme volt barátainak. Ha káromkodott — mint barátai mondták — szinte érezni lehetett a pokol kénzágát. Fizetését rendszerint elitta, így feleségének, gyermekeinek sokat kellett szenvedniök. Iszákosságánál csak boldogtalansága volt nagyobb. Egyik napon meghívták egy methodista Istentiszteletre, hová — bár nehezen — de elment. Itt Istennek Szent Lelke felébresztette benne a bűntudatot. Nagy harc dult szívében. Egyik napon szobájába zárkózott, hol tusakodott az Urral. És az Ur erősebb volt mindennél, legyőzte őt. Megtért. Ettől fogva új ember lett. Mindenki előtt bizonyítást tett az Urról. Barátainak is elmondotta, hogy mitörtént vele. A bányában, mielőtt leszállottak volna a mélybe, Billy Bray volt az első, ki levette kalapját és mondta: „Eddig káromkodva mentem le, de ezután imádkozva!” — és imádkozott barátaival, kérve az Urat, hogy mentse meg barátait is, tegye őket is oly boldoggá, mint őt tette és ha szerencsétlenség történne, úgy inkább őt érje s ne barátait, kik még nincsenek megmenive. Lenn a tárnában mindig énekelt, még pedig olyan harsány hangon, hogy társai gyakran rászóltak. De ő azért nem hallgatott el, csak azt mondta: „Nekem ilyen hangosan kell, hogy énekeljek, hadd tudja meg az egész pokol, hogy az Ur Jézusé vagyok!”

Hogy az Ur iránti szeretete milyen nagy volt, azt a következő eset bizonyítja: „Hátha nem is kerülsz a mennyországba? Talán csak önámítás az egész?” — mondták neki. — „Bánom is én, ha a pokolba kerülök is, ott is az én Megváltómról énekelek! Majd megunja a sátán és kidob!” Sőt — mondtotta egyszer — ha egy hordóba zárnának, még annak a nyílásán is azt kiáltanám ki: „Dicső Király az én Megváltóm!”

Barátai gonyolták, csufolták, de ő hű maradt és állhatatos. Sokszor 40—50-en körül fogták és gonyképen felállították egy magáslatra, hogy prédikáljan. Ő azonban nem jött zavarba, hanem bizottságot tett Megváltójáról, azt hajtogatván: „Ti tudjátok legjobban, hogy ki voltam és mivé tett most a kegyelem!” „Jöjjetek hát ti is Jézushoz!” Nem is telt bele sok idő és egész csomó kollégája megtért.

A gyülekezeti életben is tevékeny részt vett. Az a hely, hová Istentiszteletre jöttek össze, csakhamar kicsinynek bizonyult. Így építettek egy három ablakos kis kápolnát, melyen Billy Bray is sokat dolgozott fiatal. Ezután ezeket a methodistákat „három ablakos hívők”-nek csufolták. De nem sokára ez a kápolna is kicsi lett. Billy Bray pár komoly hívő emberrel imaórákat tartott és kértek az

Urtól egy hat ablakos kápolnát. Ezt az Ur meg is adta. Így most nem baj, — mondotta Billy Bray — „hat ablakos methodistáknak” is csufolhatnak bennünket!

Szive égett az Urért és barátaiért. Szabad idejében mindig csak az Urnak dolgozott. Örömmel kereste fel a szegényeket, betegeket és vigasztalta, segítette őket.

Hogy mennyire bizott az Urban és hogy milyen volt a jelleme, arra szolgáljon a következő példa:

Egy napon egyik gyermeke oly súlyosan megbetegedett, hogy felesége aggódni kezdett a gyermek életéért. Kívánságára Billy elindult az orvoshoz s ebből a célból egy öt garasos pénzdarábot dugott a zsebébe, ez volt az összes pénz. Utközben egy emberrel találkozott, akinek elveszett a tehene s pénzt kéregetett, hogy egy másikat vegyen helyette. Szerencsétlenségének elbeszélése annyira meghatotta Billy szívét, hogy azonnal neki adta az öt garast. Mikor elváltam tőle — beszélte el később — be kellett vallanom magamnak, hogy most már nincs célja, hogy az orvoshoz menjek, mert pénz nélkül úgy sem kapnék orvosságot. Elhátároztam tehát, hogy családi szomorúságomat menyei Atyám szívére helyezem. Keresztülugrottam egy sövényen, magányos helyecskét kerestem magamnak s kiöntöttem ott szívemet. Nemsokára azt a belső meggyőződést nyertem az Urtól, hogy gyermekem életben marad. Hazamentem s mielőtt beléptem volna, már az ajtó előtt így szóltam feleségemhez: „Nos, Jozefin, ugy-e jobban van a gyerek? „Jobban, hála Istennek” — válaszolt. — „Ugy van — feleltem én — a gyermek meggyógyul, az Ur biztosított e fölül.” S csakugyan nemsokára teljesen helyreállt egészsége.

(Máskor is még valamit Billy Bray életéből.)

Minor.

Mit lehet elérni egy mosollyal?

Egy lelkiápsztor egyszer egy családot így mutatott meg kollégájának: «Azokat én egy mosollyal nyertem meg!» — «Hogy lehet az? — «Naponként egy ház előtt kellett elmennem, ahol az ablaknál egy kis leányt láttam. Mosolyogva néztem föl reá, s aztán tovább mentem. Mikor újra elmentem előttük, már négy gyermeket láttam az ablaknál, akik mosolyogtak és örömeikben kis kezükkel tapsoltak. A legközelebbi alkalommal a mama is ott állt, gyermekeivel az ablakban. Udvariasan levettem a kalapomat, és ime a hölgy is barátságosan visszaköszönt. Következő vasárnapon legidősebb gyermekével már megjelent a gyülekezetben. Hogyan fedezte föl, hogy én lelkiész vagyok és hol prédikálok, — azt nem tudom. — Az előbbi, úgy mondotta nekem, mosolygó ar-

comról mindjárt leolvasta. Milyen jó volna, ha az ember a lelkipásztorokat mindig és mindjárt felismerhetné barátságos arcukról! Röviden szólva: nem sokára eljött vele az apa is, hogy meghallgasson és most őket már legjobb tagjaim közé számlálom.» Egy mosollyal megnyerve... Kedves barátom, te talán nem tudsz prédikálni; de mosolyogni, szíves lenni, szeretetet gyakorolni te is tudsz; és az többet ér, mint a szép szónoklat és szeretetnélküli intelem.

Próbáld meg, légy barátságos, legyen mosolygós az arcod, talán te is megnyersz valakit az Ur gyülekezete számára!

nának, felakasztának, fejbőlönének avagy máglyán elégetnének.

Hubmaier vértanu egy igen szép igazságot hagyott ránk örökségül. Ez az igazság így hangzik: »Az igazságot nem lehet megölni. Be lehet börtönözni, bilincsbe verni, megostorozni, tövissel koronázni, keresztre feszíteni, sőt el is lehet temetni, de harmadnapon fel fog támadni, uralkodni s diadalmaskodni fog!«

Ne félj hát! Ha a világ ördöggel is volna tele, ha a bűn ereje még oly nagy volna, a Jézus Krisztusnak mégis győznie, diadalmaskodnia kell!

W. J.

Egy bécsi mártyr emléke.

Dr. Hubmaier Boldizsár a neve annak a vértanunak, akit 1528. márc. 10 én egy taligán végig vittek Bécs utcáin a város melletti vesztőhelyre. Utközben azzal mulattatták a tömeget, hogy a tűzhalálra ítélt áldozatnak testéről tüzes vasfogókkal letépték a húst. De az áldozat nem panaszkodott. Türt, miként azt Urától, Jézustól tanulta. Ő is mindenben a Jézusnak igaz követője akart lenni. Ezért is került a törvényszék elé s hite miatt lett halálra ítéltve.

Mikor a máglyához ért, így imádkozott: »Kegyelmes Istenem, adj erőt és türelmet kinyajmban. Köszönöm, hogy ma kiszólitasz ebből a nyomoruságos világból. Örömmel halok meg, hogy minél előbb nálad legyek. Kezeidbe ajánlom lelkemet!«

Majd a tömeghez fordulva, azt mondta: »Kedves testvéreim, ha közületek valakit megbántottam volna szóval vagy cselekedettel, kérem, hogy bocsássá meg. Én is megbocsátok mindenkinek, aki engemet üldözött, gyűlölt s megbántott!«

A hóhér képporral és puskaporral dörzsölte be Hubmaier hosszú szakállát. Ennek azt mondta: »Csak sózz meg jól!« Erre meggyújtották a máglyát. Utolsó szavai ezek voltak: »Jézus, Jézus!«

Három napra rá feleségét is elfogták, egy zsákba varrták s a Dunába dobták. Akkoriban így bántak a megtért, ujonnan született lelkekkel. Azok az idők, igaz elmúltak, de ne feledjük el, a biblia tanítása szerint ismétlődni fognak.

Az a kis guny, megvetés, ami ma a világ részéről kijár a hívőknek, az nem is mondható szenvedésnek.

Hívő lelkek, merítetek hitet s erőt a bibliából, nemcsak arra, hogy a világtól tisztán és mocsoktalanul megőrizhessétek magotokat, de arra is, ha a bibliában megjósolt vadállat tombolni kezd, Krisztus mellett tegyetek bizonyosságot még akkor is, ha ezért felboncol-

Jézus, lelkem Megváltója.

Jézus, lelkem Megváltója
Engedj a Te kebledre,
Mert közelg a vihar árja
S a vihar veszedelme.

Én rejtve leszek kebleden,
Mig a vihar elhalad.
Mennybe vezess bizton engem
S lelkem végre ott fogadd.

Nekem nincs más menedékem,
Csak Tebenned bízom én.
Óh ne hagyj egyedül engem,
Vigy az élet ösvényén.

Te vagy lelkemnek vigasza,
Nálad van segítségem.
Védő szárnyaid árnyéka,
Fedje védtelen fejem.

Nálad leltem nagy kegyelmem,
Mellyel bűnöm elfedted.
Gyógyulás árja mossa meg,
Szívemen a sebeket.

Te vagy az élet forrása,
Hadd merítsek belőled.
Légy szívemnek külforrása,
Melyből buzog az élet.

Wesley K. után angolból:
Haszics J.

A külső vallásosság, száraz szertartások, hagyományos tanítások, pusztá étlettelenség, melyek tápot nem nyújtanak, sőt inkább a lélek erejét fogyasztják.

Csakis akik Jézusban élnek, a vele való közösséget tapasztalják, tudnak Jézus szellemében szólni és cselekedni.

Kiváló katolikus emberek nyilatkozata a biblia olvasásáról.

Szt. Jeromos ilyen tanácsokat ad egy keresztyén anyának leánya nevelésére vonatkozólag: Mondass el vele mindennap rövid kivonatot a Szent-Irás legjobb helyeinek valamelyikéből!... Fölváltva imádkozzék és olvasson s fejezze be imádsággal az olvasást... A Szent-Irás könyvei legyenek drágábbak előtte mint ékszerek s selyemruhák... Legelőször tanulja meg a Zsoltárok énekeit; a Prédikátor könyvből tanulja meg a földi dolgok megvetését; Jóh könyve nyomán kövesse az állhatatosságot és türelmet; azután menjen át az evangéliumokra és többé soha ki ne eressze őket a kezéből; szívbéli örömmel ismerkedjék meg pontosan az Apostolok cselekedeteivel és leveleikkel. Mikor aztán szíve és esze már meggazdagodott mindezeknek ismerete által, akkor ismerje meg a prófétákat, Mózes öt könyvét, a Királyok és Krónikák könyveit, Esdrást, Nehemiást és Esztert; legutóljára az Énekek énekét, nehogy annak korai olvasása ártson neki, mikor ennek a szellemi szerelmi viszonyának elragadó kifejezésekkel megírt énekét még nem tudja megérteni.

Chrisostomos maga azt mondja: Ha a gonosz lélek visszariad az olyan háztól, melyben szentírás van, mennyivel inkább fog reszketni az olyan lélektől, mely az abban foglalt mennyei tanításokkal át van hatva! Sem dicsőség, sem hatalom, sem jóbarátok — írja tovább — nem képes a szomorúságba merült lelket oly nagy mértékben vigasztalni, mint a szentírás olvasása, mely nem egyéb, mint beszélgetés a vigasztalás Istenével.»

Cassianus János, *szt. Krizosztomosznak* egyik tanítványa így ír:

Ha a Szent-Irás igaz ismeretére el akarsz jutni, akkor törekedjél először arra, hogy állandó birtokában légy az alapos alázatosságnak, amely nem olyan tudományhoz vezet el, amely büszkévé tesz, hanem olyanhoz, amely a tökéletes szeretet által megvilágosít. Igyekezze állandóan szabad lenni földi gondoktól és szórakozásoktól, hogy teljes buzgalommal átadhassd magadat a Szent-Irás olvasásának és hogy ez a buzgóság napról napra növekedjék, míg sok gondolkodás által az Irás betölti belső emberedet és végre emlékezeted megőrzi a mannát, vagyis a lelki dolgoknak állandó és magasabb élvezetét. Csak ha a bibliolvasás folytán belső emberünk megújult, akkor kezdenek ismereteink is javulni s a belső, megújult ember növekedésével növekedik a bibliából megragadott fogalmak szentségének megértése is; mert ez az emberi lelkület minősége szerint igazol-

dik, úgy, hogy a testi ember előtt a Szent-Irás is földi értelműnek tetszik, a lelki ember előtt pedig isteni értelműnek; aki előtt pedig az Irás sűrű homályba takartnak látszik, az nem képes annak csodálatosságát felfogni és világosságot elviselni.

Kempis Tamás azt mondja:

A Szent-Irásnak nem ismerése minden lévelyzésnek a forrása, az ut a veszedelmre, a tisztességre, az erényre és az üdvösségre az elvesztése. Mert Isten Igéjében és Krisztus tanításában találjuk meg az élet világosságát, a világ üdvösségét, a mennyország ajtaját, a lélek táplálékát s az Istent mindenek fölött szerető szívnek valódi gyönyörűségét.

Azért hát vedd olvasás végezt kezdembe a bibliát úgy, mint egykor a kegyes Simeon kezébe vette a kisded Jézust. S olvasás után adj hálát Istennek minden szóért, amelyet mintegy az ő szájából hallottál; örizd meg jól ezt a könyvet, az egyház kincsét, amelyet Isten vigasztalásul adott sokak számára.

Otthon szoktál lenni?

Ma sokszor találkozunk olyan emberekkel, akik soha sincsenek odahaza. Mindenütt jól érzik magukat, csak odahaza nem! Ez baj!

A nagy világi hétfő este a kuglizóba megy. Kedd este pártgyűlés van. Szerda este egy gazdasági előadásra megy. Csütörtök este színházba látogat. Péntek este alsós partira megy. Szombat este pedig énekóra kell mennie, mert az a dalkör, amelyiknek ő is tagja, egy hazafias ünnepélyre készül. Vasárnap reggel későn kel, délután a sportegyletnek football versenye van s ott kell lennie, mint bírónak. Utána a győzelem örömeire bemegy az egész sportegylet a vendéglőbe s csak a késő hajnali órákban vergődik haza. A hétnék összes estéit házon kívül tölti. De napjait is, mert hisz ott kell lennie az üzletben. Családját tulajdonképpen csak ebéd alkalmával látja!

Szegény ember az ilyen, nemde? Őt is, de családját még jobban lehet sajnálni.

Ott egy másik ember: B. Ő nem világi, hanem hívő ember. Hétfő este énekórán van, kedd este bibliaórán, szerda este beteget látogat, csütörtök este munkaórán van, péntek este megint a vegyeskarban énekel, szombat este odahaza unatkozik, mert nem tud övével mit kezdeni s velük miről beszélgetni.

Ugy A-nál, mint B-nél hol a baj? Ott, hogy nem ülnek odahaza! Maradj vesztig odahaza s örülj háznépodd, beszéljess velük, ugyis oly hamar eljár az élet ideje! Énekelj velük Isten dicsőségére, lelked öröme! Olvasd a bibliát tieiddel s beszéljess velük Isten csodálatos utjairól! Boldogabb leszel, mintha mindig ide-oda futkosol!

Az Úr két érintése.

Márk 8, 22—26-ban egy vakról olvasunk, akit az Úr kétszeri érintéssel gyógyított meg. Az első érintésre világosság támadt a vak szeme előtt. Mit érezhetett, mikor egyszer ismét világosságot látott, éjszaka helyett? De még nem látott tisztán. Fáknak nézte az embereket. Ekkor Jézus még egyszer ráteszi kezét a vak szemére és föltekint vele. Most már élésen lát. Mily gyakran fordul elő hasonló eset az Úrnak, emberi lelkeken végzett munkájában is. Némely lélek már nincs benne a hitelenség és bűn éjszakájában, már isteni fénysugarak hatoltak belé, már lát valamit, de még nem tisztán. Még valami háányosság van a lelki szemben, még sok mindent összetéveszt. Sokszor azt gondolja az ember, hogy az ő cselekedetei mind az Úr iránt való buzgóságból fakadnak, holott alapjában véve sok testi igyekezet keveredik beléjük. De hála Istennek. van még az Úrnak egy második érintése, amely befejezi azt, amit az első elkezdett, amely féliglátókból élésenlátókat formál, akik az Ő országának és akaratának, a saját szívöknek és Isten szívének titkait világos szemekkel látják és fölismerik. Oh engedd, hogy szemeidet még egyszer megérintse a nagy, mennyei szemorvos!

Zeller Sámuel.

„Hogyha hinni tudnál!”

Stockmayer Ottótól.

Aki hisz, az nem arra néz, mi szeme előtt van. Az Istenre épít és utra kel anélkül, hogy tudná, hová. Az semmiféle erőt nem érez magában. Minden, mit magán vagy maga körül észlel, ellenáll az Istentől adott ígéreteknek, így azt cselekszi, mi emberi belátás szerint lehetetlen. Róm. 4, 17—24. S ennek dacára bizik Istenében, az erős és igaz Istenben, ki szavát nem szegi meg, ki feltámasztja a halottakat s kinek szavára lesz, ami nincs. Aki hisz, az nem néz érzéseire, sem tapasztalataira; az nem törődik kedélyállapotával, sem az ut nehézségeivel; Isten Igéjével halad előre anélkül, hogy valamit érezne vagy látna s anélkül, hogy magában bizakodna vagy hitet keresne magában.

A hit nem valami kézzelfogható dolog, sem egy alapzat, melyen lábainkkal járhatunk, a hit mindig várakozó álláspontra helyezkedik és teljes odaadással él annak, aki azt mondja: „Meggyógyítom öket az ő hitelenségükből” és „Én vagyok az Úr, a ti megszentesítőik!” Az egyetlen alap és talaj, mire szilárdan léphetünk: Krisztus műve, az élő és hatalmas Pásztornak a hilsége, Atyánk ígéretei, ki biz-

tosította számunkra a Szent Lélek támogató segítségét. Azonban ez az alap és ez a talaj el van rejtve szemünk elől és aki rálép, annak gyakran úgy tűnik fel, mintha a semmibe lépne. „Ez a hit”. A hit nem önmagával számol, hanem mindig csak az Úrral. Abban a pillanatban, midőn a hívő saját magára és hitére tekint, csüggedni kezd, ezért állandóan rendíthetetlen erősségre van szüksége és teljes fegyverzetben kell harci készenlétben lennie, hogy egyenes úton haladhasson, akkor is, ha semmit sem lát, érez és semmit sem tud megérteni.

Az Úr, miként a múltban tette s a jövőben is teszi, pusztá hitre utal bennünket. A mi küzdelmünk a hit küzdelme, tehát nem saját erőnkkel és erőlködésünkkel harcolunk, hanem azzal az erővel, amit az Úr ajándékoz nekünk; így az Úrnál van a mi háboríthatatlan békeségünk és teljes nyugodalmunk. Ha mi egyszer az Uréi vagyunk, úgy Ő biztosít minket, hogy erőnkön felül jövő kísértés ne érjen. Mi tudjuk, hogy az Úr az Ő segítségét a kísértés nagysága és a mi lelki életkorunk után szabja meg s a kísértésnek olyan lefolyása lesz, hogy azt el tudjuk viselni és le tudjuk győzni. Mi tudjuk, hogy minden időben egy hívő és irgalmas Főpapra számíthatunk, ki meg tud indulni a mi gyarlóságainkon s ki a mi gyengeségünkkel szemben türelemmel és megértéssel van. Ha a kísértésnek a hullámai zudolnak is reánk, úgy ne ijedjünk meg, hanem annál erősebben ragaszkodjunk úgy az Úr ígéreteihez, mint magához az Urhoz és akkor bizonyosan nem árthat semmiféle kísértés, míg az Urra tekintünk!

Németből: Vida S.

Richard Schulze: *Kommt Kinder wir wollen Andacht halten!* Kötve 3 M. Megjelent Ludwig Ungelenk, Dresden 24. Kapható Ker. Könyvesház, Budapest, Felsőerdősor 5. — 158 oldalra terjed. A gyermek felfogásához mért, igazán könnyen érthető, hívő lélekkel megírt beszédek, melyek vasárnapiskolai vezetőknél, lelkészeknél mint forrásmunkát csak ajánlani tudunk. A szép kiállítású könyv 60 beszédet foglal magában, melyeknek tárgya felöleli az adventi, karácsonyi, karácsony utáni, passioi, husvéti és szentháromság utáni gondolatkört. Aki beszédébe új gondolatokat akar belevinni, szerezze meg ezt a könyvet.

J. Hühlich: Die sexuelle Frage in der Seelsorge. Ára 1.80 M. Kapható: Ludwig Ungelenk, Dresden 24. vagy Ker. Könyvesház, Budapest, Felsőerdősor 5.

Rég vágyódtam oly kis kézikönyv után, mely bibliai alapon, gyakorlati hozzáértéssel meri a nemi élet bonyolult kérdéseit nyilvánosan tárgyalni honfimandusok, jegyesek, szülők előtt. Hogy ahhoz óriási tapasztalat s megszentelt lélek kell, azt mindenki tudja, aki tanítói, vagy lelkész pályán működik. Hühlich lelkészkedett faluhelyen, majd a fronton, majd középiskolában s végül egy nagy fogházban. Bő alkalma volt a kérdést tárgyalni s gyakorlati utmutatásokat adni szülőknek, házásoknak, ifjuságnak. Nagy haszonnal s lelki élvezettel forgattam a 63 oldalra terjedő könyvecskét.

Hoffmann Ferenc: Az Ur utjai csodálatosak. Átdolgozta Bárány Ferenc. Keresztyén Család kiadása. Tahitótfalu.

Hoffmann meséinek mindig meg lesz a varázsa. A gyermeklelket mindig le tudja bilincselni s erkölcsi tartalommal megteremkenyíteni. Tömeges terjesztését elő kellene mozdítani az ifjuság között. Ezerszer jobb eledelt nyújt a léleknek, mint a mai detektívregények.

Minden Itt ismertetett könyv kapható: Ker. Könyvesház, Budapest, Felsőerdősor 5.

W. J.

Készen voltak-e? A mohácsi országoton robogott több fiatalember egy autón. A hajnalig tartó mulatást akarták betetőzni egy kis száguldással. Az autó hirtelen nekiment egy lezárt sorompónak és néhány pillanat múlva a fiatalemberek közül 3 összeroncsolt koponyával, holtan feküdt a kocsí romjai alatt. Az élet örömeit akarták betetőzni és a halál karjaiba rohantak. Vajjon készek voltak-e erre a nagy pillanatra? És te készen vagy-e, ha váratlanul érne téged is?

Keressétek az örökkévaló javakat. Kivándorlók hajótörést szenvedtek és egy szigetre jutottak. Ott kellett maradniok. De amíg tartott élelmi készletük és volt gabonájuk, amit elvethettek volna, nem sokat gondoltak a jövővel. Közben felfedeztek a szigeten egy aranybányát s ott kezdtek dolgozni. Az arany napról-napra több lett. De elmúlt a tavasz és nem vetettek, tehát a nyáron nem is arathattak. Az élelmiszerük mindig kevesebb lett s akkor vették észre, hogy milyen hiábavaló az arany. Eljött a

tél is s akkor gyökereket kellett keresniök, hogy legyen táplálékuk, a földet is akarták művelni, de már késő volt... Ilyen a dőre ember, aki megelégedezik az örökkévaló javokról és csak a földiekre tekint... Te milyen javakat gyűjtesz? Testi, földi, avagy lelki, mennyei javakat?

Miért akarsz meghalni? Valami 1000 főnyi hallgató előtt mondotta egy hívő lelkész egyszer Ev. 33. 11. verse alapján a következőket. «Lehet, hogy ma van valaki a hallgatóság közt, aki ott hordja zsebében a kötelet, amellyel öngyilkosságot akar elkövetni. Az illető esetleg úgy gondolkozott, mielőtt végrehajtod öngyilkosságodat, bemegy még egyszer a templomba s meghallgatod, mit mond Isten Igéje. De ha volna ilyen valaki jelen, annak azt kiáltom oda: Miért akarsz meghalni? Isten nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen!»

Két hét múlva egy férfi látogatott el a lelkészhez s átnyújtott egy kötelet e szavakkal: Akkor este mikor Ön arról predikált, hogy esetleg valaki jelen van, aki öngyilkosságot akar elkövetni, tényleg ez a kötélt volt a zsebemben s öngyilkosságot akartam elkövetni. De Isten kegyelme ettől visszatartott. Az az Ige, amit Ön mondott, életemnek más irányt adott!

Igen, Isten kegyelme nagy. Ha nyom bűn terhe, közeledj égi Atyádhoz, ő kész a bocsánatra — kész téged fiává, leányává fogadni!

Halál Szabadságra vásárolva. — Egy reszkető rabszolga állt egykor az árverező emelvényen s várt a legutolsó ajánlat eredményére, amely őt nejétől és gyermekétől elválasztja. Mindig többet és többet ígértek érte. Végre lecsapódott az árverező kalapácsa. Egy ur lépett a megkötözött rabszolgához és így szólt neki: «Megvásároltalak.» «Igen, uram!» — volt a szorongó felelet. «Én téged nagyon drágán vásároltalak!» A rabszolga könnyezve bólintott. «De ami több — folytatja a vevő tovább — én téged azért vásároltalak meg, hogy megajándékozzalak a szabadsággal!» Aztán láncait megoldva így szólt hozzá: «Menj el, te szabad ember vagy!» Akkor az boldogságtól ittasan oda rogyott megszabadítója lábához és így kiáltott: «Massza (uram), solgád vagyok mindörökre!» — Hát még mekkora az a vételár, amit Jézus téért fizetett! Nem aranyat, ezüstöt, hanem vérét adta azért, hogy neked ideig való és örök szabadságot vásároljon. Most egész oda adásodra vár. Szenteld neki magadat, mint egykor az ifju Zinzendorf gróf tette, mikor Jézus töviskoszorus képét megpillantá. Ez volt a felirata: «Ezt tettem érted, mit teszel te értem?» Zinzendorf magát egészen az égi királynak rendelkezésére bocsátá.